

1894-03-02

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 24

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10762>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΪΟΝ

Ποσότης εν Κύπρω Σελίνια..... 8

Εν τῷ ἐξωτερικῷ

Πᾶσα κίτρισι δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἄνεμον, ὡς καὶ πᾶσα ἀποδείξει πληρω- τῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑποκροφὴν αὐτοῦ.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΦΗΚΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ συντάξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΕΝ Τῷ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚῷ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Κύπρω Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ, τὸν δ' ἐναρκτήριον λόγον ἀπήγγειλεν, ὡς εἰθισταί, ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής. Ὁ λόγος, ὡς εἶδον ἤδη οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, στρέφεται περὶ τὰ γνωστότερα τῶν παρ' ἡμῖν, ἀναφέρων τὰ τῆς παραγωγῆς, τῆς ὑποτιμῆσεως τῶν κυπριακῶν προϊόντων, ὡς δυναμένης νὰ ἔγῃ ἐδυσάρεστον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν δημοσίων προσόδων. εἰς τὰ τῆς γολέρας ἐν ταῖς γείτοσι χώραις καὶ τὰ ἀκολουθήματα αὐτῆς ἐν Κύπρῳ, ὡς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταδιώξεως τῆς ἀκρίδος ἐν τῷ μέλλοντι, μετ' ὃ προαγγέλλει τὴν βελτίωσιν τοῦ κτηματολογικοῦ γραφείου.

Καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ λεγόμενα ἔχρουσι ἀδιαφιλονικήτως τὴν ἀξίαν τῶν δὲν δύναμεθα ἔτι ν' ἀποκρύψωμεν ὅτι ἀπεξεδεχόμεθα κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔκείνην στιγμήν νὰ ἀκούσωμεν καὶ ἄλλα οὐσιασιώτερα καὶ μᾶλλον διαφέροντα τὴν νῆστον. Τὸ λέγειν καὶ ἀπαριθμεῖν ποσότητος παραγωγῆς καὶ τὸ ἀναφέρειν τιμὰς προϊόντων δὲν εἶνε δυστυχῶς συντελεστικόν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ἐνὸς τόπου, ὅστις ὑπὸ παραγωγικὴν μὲν ἐποψίν παρουσιάζεται ἀκμαίως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἄλλην τὴν οὐσιασιώτεραν ἐποψίν, τὴν τῆς ἐκπονήσεως τῶν εἰδῶν αὐτοῦ, δὲν παρίσταται ζηλωτός. Ἐν τῇ δευτέρῃ δὲ ταύτῃ ἀπόψει τοῦ τόπου ἦτο, νομίζομεν, δίκαιον καὶ πρέπον νὰ ἐγκύψωσιν οἱ κυβερνηταὶ καὶ νὰ ἀσχοληθῶσιν, ὅπως καταστήσῳσι καὶ ταύτην ἴσην καὶ ἐξάμιλλον πρὸς τὴν πρώτην. Ἄλλὰ ἐάν τὸ δεύτερον φαίνεται δυσπεπτεῦκτον διὰ λόγους πολιτικούς, καὶ τρῦτο λέγοντες ἐνοσόμεν ταῦς ἔρως ὅς ἡ Κύπρος κατέχεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, μὴ ἐπιτρέποντας τὴν συνομολόγησιν ἑμπορικῶν συμβάσεων πρὸς ἄλλα κράτη καὶ τὰ ἀνάλογα, προσεδούκωμεν τοῦλάχιστον ὅτι θὰ εἰδικεύετο προθυμία

τις ὑπὲρ τῆς ἐξευρέσεως τρόπων συντελούντων εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν τιμῶν τῶν κυπριακῶν προϊόντων. Καὶ τοῦτο ὁμῶς δὲν ἐδηλώθη, ἐάν ἐγένετο, καὶ δικαιούμεθα νὰ φρονώμεν ὅτι ἐλάχιστα φροντίζουσι περὶ τῆς ὕλικῆς ἐνδοκιμήσεως τῆς Κύπρου.

Ἡλπίζομεν ὅτι ἐν τῇ ἐπαύρῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου θὰ ἐξηγγέλλοιτο τὰ δυνάμενα νὰ προαγάγῳσιν εἰς εὐήμεριαν τὸν τόπον καὶ νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπ' αὐτοῦ ἐπικειμένους ὀλέθρους προσεδούκωμεν ὅτι θὰ ἠκούομεν σκέψεις καὶ σχέδια μέλλοντα νὰ νομιμοποιηθῶσιν ἐν τῷ νῦν Συμβουλίῳ, ἀναφερόμενα εἰς τὰς ἐγκαταλειμμένας ἀστατευτοὺς παραγωγικὰς δυνάμεις, μελέτας ἀναγομένας εἰς ἔργα ὑδραυλικὰ, εἰς τὰφορῶντα εἰς τὴν ἐμπορίαν, εἰς ἔργα λιμενικὰ, ὧν ἡ χρησιμότης ἐμφανέστερον καταδεικνύεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ἄλλ' ἡμῖα Σύνοδος καταλείπει εἰς τὴν ἄλλην τὰς ἐργασίας ταύτας καὶ ὁ χρόνος παρίχεται μαραινῶν τὰς ἐλπίδας τῶν Κυπρίων καὶ φθίρων τὰς ζωτικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου.

Δὲν πρέπει νὰ παρέλιθωμεν ἐν σιγῇ ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐκδελτοῖ ἔρως ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς παρ' ἡμῖν δημοτικῆς παιδείσεως. Ἄλλ' ἵνα ἡ ζηλωτὴ αὐτῆ ἐρεσις τοῦ ἀνωτάτου ἀρχόντος πραγματωθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου ἀνάγκη εἶνε πρὸς πολλοὺς ἄλλοις νὰ ἀυξήθῃ καὶ τὸ μέχρι τοῦδε χορηγούμενον εἰς τὴν παιδείαν ποσόν. Ἴσως δὲν ἠλλοίπει οὐδὲ πρὸς τοῦτο καλὴ θέλησις, ἀλλὰ δυνατὸν νὰ αἰτιῶνται τὸν πρὸς τὴν Ἡύλην φόρον, ὅστις ἐκμυζᾷ πύσας τὰς ζωτικὰς δυνάμεις τοῦ τόπου. Ἐάν ἀληθῶς τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τὸ ἐτησίως τελούμενον τῇ ἱψηλῇ Ἡύλῃ εἶνε ἐσκόπελος, ἐπ' οὐ ναυαγοῦσιν αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων, ἄς ἐξεύρωσι μέσον πρὸς ἐλάττωσιν τοῦλάχιστον αὐτοῦ, εἴτε δι' ἐξωνήσεως τῆς Κύπρου εἴτε διὰ τινος ἄλλης τοῦ φόρου μετατροπῆς οὐχὶ δυσευρέτου ὑπὸ οικονομολόγων, ὅπως ἀρθῇ τὸ μέγιστον τῶν κωλυμάτων τῆς κυπριακῆς εὐδαιμονίας.

Ἡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Ἡ ΕΛΛ. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τῇ Συντάξει τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ». Τέλος πάντων ἀνεώχθησιν καὶ ἐφέτος τοῦ Νομοθετικοῦ αἱ θύραι καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ συνηθον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ὅπως φωνάζωσι συζητήσωσι, κόψωσι, ράψωσι καὶ εἰτὰ ἐπανακάμψῃ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια μὲ ἐλαφρὰν καὶ ἐπαναπεπαυμένην τὴν συνείδησιν, ὅτι ἐπέτελεσε τὸ πρὸς τὴν πατρίδα ἱερὸν καθήκον του. Πολλὰ καὶ ποικίλα νομοσχέδια τεθήσονται ἐπὶ τῆς Νομοθετικῆς τραπέζης, ἀλλὰ τὴν προωθῶν κατὰ τὴν ἀποτέλει τα περὶ παιδείας πραγματευόμενα. Ἀνεξήγητος ἡ φιλομουσία, ἣτις κατέλαβε τὴν πατρικὴν (sic) ἡμῶν κυβέρνησιν, ἀλλ' ἀκατανόητος καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου μεροληψία αὐτῆς διὰ τί τάχα νὰ μὴ μεριμνᾷ παντάπασιν καὶ περὶ τῆς ἐκπαίδευσως τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ὀθωμανῶν; διὰ τί διὰ μὲν τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν πενταπλῆ καὶ ἐξοπλῆ νὰ παρουσιάζῃ νομοσχέδια, διὰ δὲ τῆς Ὀθωμαν. οὐδὲ ἐν; Κυβερνησις, ἣτις ἐν παντὶ ζητήματι καὶ πάσῃ ὑπὸθετεῖ προτιμᾷ τὴν Ὀθωμαν. κοινότητα, καίπερ καταπληκτικὴν μειονότητα ἀποτελοῦσαν, κυβερνῶν ἣτις ἐν ἅπασιν τοῖς ἐπισήμοις αὐτῆς ἐγγράφοις προτάσσει τὴν Ὀθωμαν. καὶ ἐπιτάσσει τὴν Ἑλλην. μετάρρασιν, κυβερνῶν ἣτις δὲν διστάζει νὰ χαρίζῃ τὴν ζωὴν εἰς Ὀθωμανοὺς φονεῖς ἀνευ τῆς ἐλάχιστης ἐλαφρυντικῆς περιπτώσεως, διὰ μόνον ἴσως τὸν λόγον, ὅτι οἱ μὲν φονεῖς εἰσὶ τούρκοι, ὁ δὲ φονευθεὶς χριστιανός, φαινόμενη αὐτῷ καὶ τούρκων τρυφερότερα, πῶς ἐν τῷ ἐν λόγω ζητήματι ἐφάνη τοσοῦτον φιλέλλην; ἀρὰ γε τὰ αἰετὰ μέλη, ἀτίνα καὶ μόνα θὰ φέρωσι πᾶσαν τὴν εὐθύνην διεπιδόν πῶς ἐγκρατεῖ ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτῆ πρὸς τὴν Ἑλλην. ἐκπαίδευσιν κυβερνητικὴ ἀγάπη; ἡμεῖς τῶν ὀπείων ὁ περιωρισμένος νοῦς δὲν φθάνει πολὺ μακρὰν, θεωροῦμεν ταῦτα ὡς τὸ δόλωμα ἐκεῖνο, ὅπερ τίθεται ἐν τῇ μυάγρα, οὐχὶ πρὸς τροφήν, ἀλλὰ πρὸς σύλληψιν

τῶν μυῶν, οἵτινες ἐνταῦθα εἰσὶν οἱ δημοδιδάσκαλοι, ἀρὰ γε ἀπατώμεθα; Τὸ συνεχές, τὸ δεαχκέας ὄνειρον, ὅπερ διαταράττει τοὺς ὕπνους τοῦ αἵδεσιμωτάτου ἐπόπτου τῆς παιδείας, ἀρ' ἤς ἐποχῆς ἀπέτυχεν, εὐτυχῶς, χάρις τῷ γενναίῳ ἄρτι Κυμβερλίῳ, ν' ἀποκλείσῃ τῶν ἑλληνικῶν δημοτικῶν σχολείων τὴν Ἑλλην. ἐκπαίδευσιν καὶ ἀρ' ἤς ἀπέτυχε μετὰ ἐπανειληγμένους ἐκδόσεις προγραμμάτων, μετὰ κολοβώσεως χορηγιῶν εἰς σχολεῖα διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι ἐδιδάσκοντο ἐν αὐτοῖς Ἑλληγες συγγραφεῖς, μετὰ σφοδρὰς παρατηρήσεως, ὅτι οὐδὲν πρέπει ν' ἀναπτύσσεται ἡ Ἑλλην. ἱστορία, οὐδὲ καίτις ἀπομνημονεύματα τῶν ἱστορικῶν δασκωνται (οἱ ἑλληνοπαιδῆς) ὅτι ἡ ἀρχαία Ἑλλάς περιελάμβανε καὶ ἄλλας χώρας, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς Ἀγγλικῶς γεωγραφικοῖς χάρταις! σημειομένων, νὰ περιορίσῃ αὐτὴν, μετὰ ταῦτα πάντα λέγομεν, τὸ συνεχές καὶ ἀκακὲς αὐτοῦ ὄνειρον εἶναι, νὰ κόψῃ τὸ νερὸν ἐκ τῆς πηγῆς πρὸς ἐπιτεύξιν τοῦ ἐρετοῦ, νὰ ὑποδουλώσῃ ὀθωμανοὺς διδασκάλους καὶ ἐπέτυχε μὲν ἐν μέρει τούτου δυνάμει ἐγκυκλίου τινός, ἣν ἀπέστειλε πρὸς τὰς ἐφορίας τῶν σχολείων ἐν ἀρχῇ τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους καὶ εἰς τὴν αἰ ἐφορίας ὑπῆκουσαν, ἀγαθῇ τῇ πίστει, ἀλλ' ἡ ὑποδουλώσις δὲν ἐγένετο τελεία καὶ ἱκανοποιητικῇ.

Ἄρα τοῦδε οἱ διδασκαλοὶ συνεχῶν μετὰ τῶν ἐφοριῶν, συνέταττον τὰ συμβόλαια τῶν δυνάμει τῶν ὀπείων αἰ ἐφορίας ἦσαν ὑπεύθυνοι πρὸς ἀπότισιν πλήρους τοῦ συμφωνηθέντος μισθοῦ ἄντε πολλήν, ἄντε ὀλίγην χορηγίαν ἐχρηρῆγει ἡ κυβέρνησις, (τὸ πολὺ ἀπέβατο πρὸς ὄφελος τοῦ χωρίου, ὡς ὀλίγον πρὸς ζημίαν αὐτοῦ,) ὥστε οἱ διδασκαλοὶ ἐτήρουν ἀνεξαρτησίαν τινὰ μὴ δυναμένου τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπόπτου νὰ ἐπιρεάσῃ τῷ μισθῷ αὐτῶν ὅθεν ὁ αἰδεσιμώτατος ἐν τῇ ἐξαιρετικῇ αἰδοῖ, ἣν τρέφει πρὸς τὴν ἠθικὴν τῶν ἄλλων ἐλευθερίαν, διέταξεν ἐφέτος ἵνα τὰ συμβόλαια διαλαμβάνωσι μόνον περὶ ὠρισμένου μισθοῦ, ἀνεξαρτήτως τῆς κυβερνητικῆς χορηγίας τοῦτο

δι' ουδέναν άλλον θεθαίως, εγένετο σκοπόν, ειμή όπως έχη ο έπόπτης να επιδεικνύη τοίς, ουχί κατά τας της κυβερνήσεως επιθυμίας, αλλά κατά τας ανάγκας της πατρίδος, ποιιουομένων διδασκαλίας τους... εδόντας του δια της άπειλής της ελαττώσεως της κυβερνητικής χορηγίας, αλλά και τούτο δεν έφερε άστραλώς εις τό επιδικώμενον έρετόν τέρας, και ιδού λοιπόν εις μέσον το «περι λήψεως προνοίας περί του διορισμού και της πληρωμής των διδασκαλίων των λαμβανόντων κυβερνητικήν χορηγίαν δημοτικών σχολείων» νομοσχέδιο, και έ δίδεται τω Έπόπτη των σχολείων, να τη βοηθεία και όσο άλλων, παρά του Μ. Αρμυστού και τούτων! διοριζόμενων!! άπορασίχη όποια πρόσωπα διορισθόνται διδάσκαλοι (άρθ. 6) και καθ' ό δεδοται τω Μ. Αρμυστῃ, να κατέπιν ενθέσεως του έπόπτου των σχολείων!! έμπορη να πούη όιονόηστε διδάκταλον!! (άρθ. 16) βλέπετε, ώ όυμοιοι διδάσκαλοι, όποιας σιδήρας άλλουσι δεσμευθήσθε και όμως αντί να έγεροθτε σύστημα και να καταπολεμηθήτε αυτάς άλλοι μένετε άπραγείς θεαταί και άλλοι πόθεν, ουχ ούδαμεν, όρουόμενοι, παρακινούτι τους νομοθέτας να τός επιψηρίσωσιν! Επί 16 η δρέτῃ συζώμεν μετ' των Άγγλων κων... όν κατονήσασμεν, ότι ουδέ εν θεμα κάμνωσιν ουπι... την σκληρότητα άνευ άτιμικού συμπεριριτις! και έκείνους μέν δεν μεμρόμεθα δι' έμ ενράζονται προς τό ίδιον αυτών συμμόρον, μεμρόμεθα όμως εν πλήρη, φρονούμεν, δικαιώματι εκείνους των ημετέρων, ότι ουσι ενράζονται συν αύτοις, όπως άραρίσωσιν άφ' ημών και αυτά τ' έρωτατα ημών θρησκευτικά και ήθικά διακρίματα. άπερ και αύτοι οι ποίησι επόρθησκει την έλευθερίαν, δεδουότι ενάκην και θρησκευτικήν έπαυόουτι, και ο πολυλογώσων και αυτή η ήγίαν ημῶν έλευθερίαν.

Άρτι αιρετό Νομοθέται, προς ημάς αποπειόμεθα, συλλογισθήτε όποια βρεία ενόησε, άπ' ε' ανει της τε πατρίδος και της ηκαλήσεως, άναλαμθί εις συλλογισθήτε πρώτον άν ή άνομοσ 240 περίπου διδασκαλίων, και άλλω όμοι και έκάστου ίδιχ όυναρη και κατά πόσον δύναται, να ώρηθήρη την πατρίδα και έπειτα ίδιας χερσὶ να διορτε και διδόμενος χερσὶ τε προσί τε να παραδώσῃ, τη κυβερνήτει, συλλογισθήτε ότι ο υπό τό βρος των καθήκόντων λαμπυόμενων λαος έτελλέτατο και έτελλεν ήμάς εκεί, όπως προσαταύερε τα δικαιώματά του και ουχί όπως άραρίχητε δικαιώματα και επιθέλλητε καθήκοντα τό έáros της προσλογίας είνε μέριττον, διν ενδέχεται έπαυόουσι δία αι δύναμεις του προλογομένου έζητηθήσαν συλλογισθήτε έλεος και την άμειρόληπτην ιστορίαν, ήτις θ' άποφαν-

θη ήμείραν τινα ύπερ η καθ' ήμων.
Ταύτα κ. Συντάκτα του «Νέου Έθνους» παρακαλώ, να δημοσιεύσῃτε εν τινι φύλλω της ύμετέρας έφημερίδος.
(Εκ της Έπαρχίας Λάρνακος.)
Φ. Η.

ΕΞ ΙΝΔΙΩΝ

(ΗΜΕΤΕΡΟΥ ΑΝΤΑΓΚΟΡΙΤΟΥ.)

ΕΝ ΒΟΜΒΑΙΗ τῇ 29)10 Φεβρουαρίου 1894.
Τῇ Συντάξει του «Νέου Έθνους»
Πρό τινων μηνῶν είχαν συμβῆ τα ραχαί και διαπληκτισμοί μεταξύ των Μωαμεθανῶν και Βουδδιστῶν της Βιημβάρης. Και ταύτας μέν, κατόπιν έκαιοντάδος περίπου θυμάτων, κατέπινεν ή μεγάλη στρατιωτική δύναμις και ή δια τηλεδύλων φρουρήσι των διαφόρων τεμενῶν. Νῦν όμως έτεραι παραχαί έξεραγήσαν εν Γεόλα (160 μίλια μακράν της Βιημβάρης) τσοσόν απρόσπτως και μετ' εΐσης σφοδρότητος, ώστε άμφιβόλως, άν θά άνηθή ενόχως και ταχύως να καταστείλη αυτάς ή Άγγλική Κυβέρνησις.

Τό αίτιον των συγκρούσεων ουδέν άλλο είνε ή θρησκευτική. Οι Μωαμεθανοί δηλαδή προς πείσμα των Βουδδιστῶν σφάζουσιν αγιάδας, αιτινες είνε έσοί εις αυτούς. Κατά συνέπειαν όδοι βάρως φέροντες την κατά της θρησκείας των ύβριν άναποδίδουσι τό αυτά, και τοιουτοτρόπως γινόμεθα θεαταί τοιούτων έμφυλιων σπυραγμών. βλεπούμεν πληθή ανθρώπων άγεμίνων ύπο φανατισμόν, όστις τυγχάνει άπέρροια της παρυήθ' άμαθείας, ήτις βραβείει καθ' άπασας τας Ινδίας, να προσβάλλωσιν άλλήλους, να προσπολώσι τους ναούς των και να καταστρέφωσι τας περιουσίας των.

Όρicketai δέ οι περιστάσεις, υφ' ός πράττουσι ταύτα και όζιον άπειρίας και ύπερρον είνε πως εις τοιαύτα μεκρά και ασθένικα σώματα, ως τά των Ινδῶν, έμφολενεί ποσούτη κακία μετατρέπουσα και παρουσιαζουσα τον άνθρωπον ουχί πλέον ως όν ενθεός, ως όν λογικόν, άλλ' ως τίτην αίμαόρον.

Τα θέματα των έν Γεόλα συγκρούσεων, κατά την πρώτην ήμέραν άνέρχονται εις τριάκοντα. Φόβος δέ υπάρχει μή τό κακόν άνανεωθή εν Βιημβάρη, δι' αι επί τούτω άρχαί λαμβάνουσιν άυστηρά μέτρα και στρατός καθ' έκίστην διέρχεται τας όδοίς της πόλεως προς έκρούσιμόν.

Η εις Αργανιστάν Άγγλική έπιτροπή παρατώσασα αίσίως κατά την έπιθυμίαν της άγγλικής κυβερνήσεως την προς τον Έμίρη άποστολή της έπιστολής ηδῆ εις Άγγλίαν προτρέψασα τον Έμίρη να μεταδη έκείσε και μεταλάβῃ του άγγλικού πολιτι-

σμοῦ έπως μεταδώτῃ τούτον εις τους υπηκόους του.

(Ο έμπορικός ένταθρα κόσμος σπουδαίας ύπείστη ζημίας εκ της μεγάλης ύποτιμήσεως του άργύρου άγγλική λίρα ήτις πρό δύο μηνῶν έτιμώτο άντι 14 ρουπιῶν νῦν τιμῶται 17 1)2. Φυσικῶ τῷ λόγω οι έμποροι άνεστατώθησαν, πολλοί έσταμάτησαν τας πραγαγελίας των και άλλοι, περισσότερον έκτενείμενοι εις τας χορηματιστικας συναλλαγας, διέκοψαν τας πληρωμας των, ως λέγεται.

Μεγάλη πυρκαϊά μετέβαλε περιουσίας άξίας ένος έκαστημυρίου φράγκων, περίπου εις καπνόν και εις τέτραν.

Εις δύο γλιιάδας άνέρχονται οι εκ χολέρας θάνατοι εις εάς νοτίας έπαρχίας Ινδῶν κατά τον τελευταίον μήνα. Λαμβάνοντες όμως ήπ' όφιν τον μέγαν αριθμόν των κατοίκων και την νόσον ήτις είνε ένδημική, δεν θά άπορήσωμεν.

I. Α.

Ός γνωστόν, πρό τινος εγένετο ύπο του κ. Ν. Ρώσπου, δικηγόρου των έργωνών I. Α. Παπαζ, έρεσις εις Λονδίνον της απορσεως του έ. Λευκοίτη έρεπίου, ή όέτυμηγορία ή το δικαστικόν τμήμα του ιδιαίτερου συμβουλίου της Άνάστης έξέδωκεν ά. α. γ. ηρίζει νομίμους κληρονόμους του πατρός των τ' όρφατων ως ήτος και ητο τερτακον τσ' τον προέδρον του δικαστηρίου Λάρνακος κ. Αιστέλης, υφ' έδ εκάστήη πρωτοδικος ή όπόθεσις Περὶ της δικής ταύτης αναγκώσκου εν τῇ Νεα ήμείρα της Γεργεστῃς τα έπεμενα άξικνά γώστα.

Ο «Χρόνος» πραγματεύεται εν κυρίω άρ' ήρω περιεργον δικῃν ύποβ) ήθε. άν πρό τινος εις τῇ έδομηγορίαν του δικαστικου τμήματος του ιδιαίτερου συμβουλίου της άνάστης, όπερ άποτελεί τό άνωτατον δικαστήριο του άπερρότου βρετανικου κράτους και κρίνει ζητήματα συνδεόμενα προς κά θρησκευτικά, τους θεσμούς, τους νόμους, τας έξίς, τη, ιστορίαν παντοίων φυλών. Οι σημνοί νομομαθείς, οι παρακαθήμενοι εν τῷ ιδιαίτέρω συμβουλίω της άνάστης, ότε μέν δικάζουσι κατά τε κανονικόν δικαίον ως Σύνοδοι, ότε δέ κατά τους ήρχαίους γαλλικούς νόμους, όστινες ισχύουσιν εν Καναδή, ότε δέ κατά το ρωμαϊκόν δικαίον, όπερ οι Ολλανδοί άνεδείξαν ισχύον εν τῷ Ακρωτηρίω της Καλής Έλπίδος, ότε δέ κατά τας παναρχαίας έθρας Βίβλους των Ινδῶν, ότε δέ κατά τα διδάγματα του Προφήτου. Εις την άνασσα, εν τῷ συμβουλίω ως ποτε εις τον Καίσαρα της Ρώμης ύποβάλλουσι τας διαφοράς των και αι μαλαγρίας παλαιά των Ιμαλαίων και οι έρ' ήροδωτάι των Ιεραχιδῶν, ήριων και κροίτη ήημοίς έμφοτες περί της δι' όδους θούτων και πτωσι άλλιεις, εις ους άμφισβητείται τό δικαί-

ωμα να ρίπτωσι τα δικιά των εις I. ηυστρόρον όρμον. Η δική, περί ής όμιλεί διά μακρών ο «Χρόνος», ύπεβλήθη εκ μιας των νεωτάτων κήσεων της Άγγλίας, της Κύπρου. Καθολικός τις Κύπριος έννομήθη γυναίκα όρθόδοξον, όπως νομιμοποίησῃ τα τέκνα του, έπρόκειτο δέ να άπόφασισθῃ άν ή νόμιμος θέσις των τέκνων θα έρρηθμίζετῃ κατά τό κανονικόν δικαίον ή κατά τον μωαμεθανικόν νόμον. Τα δικαστήρια της Κύπρου παρεδύλησαν ως ισχύοντα τον μωαμεθανικόν νόμον αλλά τό συμβούλιον της άνάστης άπεράνη ότι πρέπει να εφαρμισθῃ τό κανονικόν δικαίον, ότι έπομένως τό τέκνα του θνήόντος καθολικου είνε νόμιμα και δικαιούνται να κληρονομήσωσι τον πατέρα. Τα έπιχειρήματα ήρυσθη εκ της παρελθούσης ιστορίας της Κύπρου. Ότε κατεκτήθη ή Κύπρος ύπο των μωαμεθανῶν, τό όόγμα της νομιμοποιήσεως, άνεγνωρισμένοι ύπο του κανονικου δικαίου. Ισχυεν επί της ήσου, οι δε νέοι κύριοι έπέτραψαν εις τους χριστιανούς των διαφορων θρησκευμάτων να εφαρμιζωσι τους εκκλησιαστικούς αυτών νόμους και ή έλευθερία αυτη καθιερώθη κατά τους νεωτέρους χρόνους ύπο διαφορων Χαϊτίων. Η άπόρσις του ίδιαιτέρου συμβουλίου της Ανάστης έχει έως σημασιαν τινά και ως προς τό ζήτημα των προνομίων του γραικου πατριάρχου, όπερ άνεκικήθη πρό τινων έτων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΔΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΓΙΟ Γ. ΛΟΥΚΑ
(Σύντομα εκ του προαγορευμένου φύλλου).

Άφου κάπως εκ των είρημέων θα ήδυνάμθα άμυρόως πως να σχηματίσωμεν ιδίαν τινά περί της ιδιότητος της ψυχής ή ήτο πολύ άστοπον να μή θελήσωμεν να είπωμεν, τι και περί της τελευταίας κατακείας της ψυχής που όρηλ. άπέρχεται ένκαταλείπουσα τό σώμα ημών. Σχεδόν πάντες βεθαίως εκ της εκκλησίας πεπεισμεθα ότι αυτη άπέρχεται μέν εις ουρανίους μονάς, εις ουρανίους κατοικίας, εις αυτόν τον Παράδεισον, ε' αν εν τῷ κόσμω έζησκησε τας ύπηγορευόμενας ύπο του Θεου άρετάς, εις αιώνιον δέ τιμωρίαν, την κόλασιν, ε' αν του αντίον ήκαλούθησε της κακίας την όδόν. Τῇ ιδέαν ταύτην σχεδόν πάντα τά έθνη πάσαι αι φυλάι του κόσμου έχουσιν ιδίως δ' ή φιλοσοφία παραδέχεται την άθνασταν της ψυχής. Ο Σωκράτης, ο Πλάτων πολλάκις ώμιλήσαν, περί του ζήτήματος τούτου και άπέδειξαν την αληθειαν. Γίτες εκ των φιλοσοφησάντων περί τούτου παραδέχονται την εις τον κόσμιν επαόδον και μετεμφύχουσιν ό έπιτινη των θυμάτων ηη και τινά εκ των σημερινῶν πεπολιτισμένων σχε-

δὸν ἐθνῶν ἀπαζονται καὶ ἀκολουθοῦσι, τὴν ἰδιόρρυθμον ἰδέαν ταύτην. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδέα αὕτη φαίνεται παρρητικῶνισμένη ὑπὸ τῆς καθαρᾶς καὶ ὀρθῆς φιλοσοφίας, μὴ ἐπιβεβαιουμένη αὐτὴν οὐδὲ τοῦ Σωκράτους, ἀλλ' ὑπεδεικνύοντος σταθεράν τινα διαμονὴν τῶν ψυχῶν ἐν χώρᾳ τινὶ συγκεκριμένῳ καὶ ἀπηλλαγμένῳ τῶν δεινῶν, ὡς ὁ ἐξῆς μετὰ τοῦ Κέρητος διάλογος ὑπεμφαίνει. Κέρη. «ὦ Σώκρατες τὰ αὐτὸν εὐρίσκω δὲ αὐτὰ ὅσα μὲς λέγεις, τὰ περὶ ψυχῆς ὅμως ἀμφισβητοῦνται εἰς τοὺς ἀνθρώπους. «Εἴχομεν ὑπεψίαν ὅταν ἡ ψυχὴ ἀπὸ πλάσσει τοῦ σώματος δὲν ὑπάρχει πλέον, ἀλλ' ἀπὸ ἀποθνήσκου διακρίβεται καὶ ἀπέλλυται καὶ ὡς ἀνεῖμα φύγει ἢ ὡς καπνὸς διασκεδάζεται χωρὶς ἢ ἀρήτη οὐδὲ ἔχνος. «Ἐν ὅμως αὕτη συγκεκριμένη εἰς τόπον τινα, τῶν ὁποίων μὲς ἀνεφερες δεινῶν, ἐὰν αἱ λόγος σου πραγματοποιουῖνται, μεγάλην καὶ ὠραίαν ἐλπίδα ἔα εἴχομεν, ὃ Σώκρατες οἱ ἄνθρωποι ἡμεῖς.» Πρὸς ταῦτα ὁ Σωκράτης ἀπήντησε τῷ Κέρητι. «Καὶ ἀρχαῖοί τινες λόγον ἐκ τῶν δογματῶν τοῦ Πυθαγόρου καὶ Ὀρφέως, αἱ ψυχαὶ φύγουσιν ἐντεθῆεν, πορεύονται ἐκεῖ καὶ πάλιν ἐπιστρέφουσιν ἐκ τῶν τεθνεώτων εἰς τοὺς ζῶντας. «Καὶ ἂν μὲν τοῦτο οὕτως ἔχη ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναγεννῶνται οἱ ζῶντες, ἔπειτα δεῖ αἱ ψυχὴ μὲς πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν εὐρίσκονται εἰς τὸν ἄδην, διότι βέβαια δὲν ἤθελον ἐπαναζῆ ἐὰν ἐγίνοντο καθ' ὅλην κληρίαν. «Καὶ ἂν μὲν φανερὰ ἐβλέπωμεν, ὅτι οἱ ζῶντες οὐδαμῶθεν ἀλλοθεν γεννῶνται, εἰμὴ ἐκ τῶν τεθνεώτων ἀλλῆς ἀποδείξεως χρειαζομένην δὲν εἴχομεν, ἂν ὅμως δὲν ἔχη οὕτω ἀποδείξεις ἀλλὰ χρειαζόμεθα.»

Ἐκ τούτων ἡ ὑπεψία τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἀναμφισβήτητος. Ἐκτός ὅμως τούτων, ἐὰν ἡ ψυχὴ δὲν ὑπῆρχε, ἐὰν ἡ ψυχὴ δὲν ἦτο ἀθάνατος, πῶς ἔβλεπον τὰς ἐλπίδας τῶν ἐκ πληρουμένης οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἀρετῆς; οἱ αὐστηροὶ ἐκπληρωτῆται τῶν ἀνθρώπων χρεῶν; Οἱ πίπτοντες ὄνματα ἐν τοῖς πολέμοις, ἐν ταῖς ἀνωμαλίαις τῆς ζωῆς χάριν τῆς ἐκκεντρικῆς πατριδος, χάριν τῆς ἀρετῆς, ἔπρεπε τάχα κατὰ τὰς ὑστάτας στιγμὰς τοῦ βίου τῶν νὰ βλέπωσι πᾶσας τὰς εὐχενεῖς ἐλπίδας τῶν νὰ σβίνονται καὶ νὰ ματαιῶνται; Ἐξ ἀντιθέτου, ἐὰν ἡ ψυχὴ δὲν ἦτο ἀθάνατος καὶ δὲν ὑπῆρχε μέλλουσα ἀναμοῖθη, πῶς οὐ φραγμὸς ἤθελε κωλύσει τὸν καθύπερθε ἀπὸ τὰς ἀκαθάρτους ἰδέας του; Πῶς ἤθελε ἐλαττωσε τὰς θρηνώσεις πῶν τυράννων ἀρετῆς; Οἱ τιμῶνται ὅμως ὅταν στρέφουσι τοὺς δοξαλομοῦς τῶν εἰς τὸ παρελθόν, ἀποτροπιάζονται μὲν ὑπερφύλακτες σείραν ἀλλεπαλληλῶν ἀδικῶν τῶν πτογῶν θουσιῶν τῶν, ἡματιωμένῃ πτώματα τῆς καθύπερθε κληρώσεως αὐτῶν. Πιέ-

ζονται ὑπὸ τῆς συνειδήσεως διὰ τὰς κακὰς πράξεις τῶν καὶ ρίπτουσι πλέον τὴν μαιφῶνον μάχαιραν καὶ ἀπ' αὐτῆς λαμβάνουσι τὴν ράβδον τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος, φοβούμενοι τὸ μέλλον, φοβούμενοι τὴν μέλλουσαν ποτε ἀνταπόδοσιν τῶν ἔργων τῶν ὑπὸ τοῦ ἀδικαστοῦ τῶν πάντων Κριτοῦ. Ἰδοὺ καὶ ἑτέρα ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς.

(ἀκολουθεῖ).

Β. ΠΡΟΞΕΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Ἡμεῖς Κ. Πανουρίας, Πρόξενος τῆς Μεγαλειότητος ἐν Κύπρῳ προσκαλούμεν τοὺς δικνηστὰς τοῦ ἀποθνήσκοντος ὑπάρχοντος Ἑλλήνος Κωνσταντίνου Ἀρώνη, ὅπως ἐντός δεκά τεσσάρων (ἀριθ. 14) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποδείξεως εἰς τὸ Πρόξενεῖον τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀξιώσεων τῶν, ἄλλως παρελθούσης τῆς προέσεως ταύτης πᾶσα ἀξίωσις αὐτῶν θελεῖ ἀπορρίπτεσθαι ὡς ἀπαράδεκτος.

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Κ. Δ. ΠΑΝΟΥΡΙΑΣ.

Ἐν Λάρνακί τῇ 11, 23 Φεβρουαρίου 1891

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὰ τελευταῖα ψυχὴ ἐπήνεγκον τὸν θάνατον εἰς πλείστα πρόβητα ἐν τῷ ἄνω κυρίως διαμερίσματι τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος. Τὸ ἐν ὄχθρον περιπτῶν προδικαίων τούτων ἐξέλιπον. Οἱ δὲ πάγοι οὐχὶ μόνον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἤμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἄλλοῦ προὔξεντῶν σημαντικὰς βλάβας, καλύφοντες τὰ σπαρτά. Ἄλλῃ ἤδη, ἀπὸ γῆρας μάλιστα, ὁ καιρὸς ἐμετριάσθη καὶ ἐχομεν κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἥττον εὐημερίας ἡμέρας.

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς παρελθούσης τετάρτης ἐπανέκυψεν ἐν Κύπρῳ ὁ κόμητις καὶ ἡ κόμισσα Ματτὶα καὶ ὁ ἀρχιεπισκοπὸς καὶ ἀρχιεπιθῶν τῆς νήσου κ. Τεὐλῆς.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφουμεν, ὅτι ἐν Ἀθηναῖς συνεστήθη ἀνοργῶσθηρίον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἡ «Πατριδος» καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ν. Γαβριηλίδου.

Ἠληροφροβούμεθα ὅτι ὁ κόμητις Ματτὰ μετατίθεται προσεχῶς εἰς Καῖρον.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐμελισθη ἐν ταῦθα τὸ ἀτμοπλοῖο Wensleydale τῆς Prince Line, κωμισαν καὶ τὰς πραγματείας τοῦ Iron Prince ὅπερ περιμένεται ἐν Λευκωσίᾳ τὴν δευτέραν.

ΝΙΦΑΔΕΣ

Ο ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΗΣ ΡΑΔΙΟΥΡΓΟΣ.

Τὰ θηρίον τοῦτο ἐπλασεν ὁ θεός (ἂν εἶναι πλάσμα τοῦ θεοῦ) ἐν στιγμῇ εἰρωνείας καὶ ἐνεργήσεν αὐτῷ ψυχὴν ἐν στιγμῇ ὀργῆς διὰ τοῦτο τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ καταβιβώσκει τὸ πῦρ τῆς κλεντροχέας, ἡ δὲ πνοὴ τοῦ εἶναι δηλητηριώδης. Καὶ ἐν καιρῷ ψυχῶς αὐτοῦ αἰσθάνεται ζέστην. Ραδιουργεῖ, διαβῆλει, ὑβρίζει τὴν κοινωνίαν, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ὡς λυμῶν ζῆ καὶ ὁ τοῦτο ραδιούργος δὲν αἰσγνεται ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους ραδιούργους οὐδένα φίλον ἔχει βραδίζει σχεδὸν πάντοτε μόνος, οἰδὲ γινώσκοντες αὐτὸν ἀπορροῦσι πῶς ἐν τόσῳ μικρῷ σώματι χωρεῖ κολοσσὸς τῆς κακίας.

(Ἐπεταὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ἀναιδοῦς.)

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Τοῦτοτον τίτλον φέρει τὸ νέον μου ἔργον, τὸ ὁποῖον παραδίδω μετ' ὀλίγον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δημοσιότητα.

Εἶνε ἔργον νεανικόν, ἀπαύγασμα ψυχῆς ὄνειροπόλου καὶ καρδίᾳ πασχούσης γαργαλῆν ἐν στιγμῇ νεανικοῦ ρεμβασμοῦ. ἀνήκον εἰς τὴν πραγματικότητα μᾶλλον ἢ εἰς τὴν φαντασίαν.

Τὸ ἐμπιστεύουμαι ὡς μύχιον μυστικόν, εἰς τὴν ἐυέλπιδα νεολαίαν μὲς φυλῆς, ἣτις παρὰ τὰς λειποψυχίας καὶ τὰς καχύχιας αὐτῆς οὐδέποτε ἐπαυσεν ἐλπίζουσα καὶ ὄνειροπολοῦσα.

Τὸ χρυσοῦν ὄνειρον, τὸ ὁποῖον πλεονάζει ὑπὲρ τὸν ἔθνικόν ἡμῶν βίον, ἔα πραγματοποιηθῆ ἢ μίαν ἡμέραν πεπωμένως. Ἔἰς τὴν ἐυθυστιώδη τοῦ μέλλοντος εὐδότητα ἀήκει το μίγα ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως, εἶτε οὕτῃ ἢ σῆμερον γεννωμένη, εἴτε ἡ μέλλουσα νὰ ἀνατελεθῇ αὐριον;

Ἄλλῃ ἡ ἡὼς ὑποφύσκει ἤδη ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐξέρχεται ἐκ τοῦ χαλκοῦ τῶν αἰώνων, ὠραία καὶ ἀγλαή, ὡς ἄλλοτε ποτε, ὁ δὲ γραπτός λόγος δὲν θὰ βραδύνη νὰ μορφοθῆ, καθιστάμενος τὸ ὄργανον, δι' οὗ ἡ ἑλληνοῦσα Ἀνατολὴ θὰ ἐκφραστῇ τὰ διανοήματα καὶ τοὺς πόθους τῆς.

Εὐτυχεῖς οἱ συγγραφεῖς τοῦ μέλλοντος! Θὰ ὦσιν ἀπηλλαγμένοι τῆς ροδερᾶς αὐτῆς βασάνου τῶν ἀγγελῶν, δι' ὧν ἡμεῖς μὲν ταπεινούμεθα, καταβασανίζονται δὲ οἱ ἀτυχεῖς ἡμῶν φίλοι!

Εἶνε νὰ ἦνε αὕτη ἡ τελευταῖα μου συγγραφικὴ ἐπαίτια.

Γ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ

δημοσιολόγος

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 1. Ἰανουαρίου 1891.

Συμδρομηται ἐγγράφουσαι καὶ ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ «Νέου Ἑθνους».

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΑΠΑΡΤΙΑ.

Διαφοροτρόπως κρίνουσιν αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες τὰ τῆς συνεδρίας τῆς βουλῆς, καὶ ἢν ἡ κυβερνητικὴ κἀφώρῳσθε νὰ σχηματισθῇ ἀπάρτεια. Οὕτω τὸ τρικουπικόν Ἀστυγγραφεῖ: «Ἐν τῷ μίσῳ φρενητιωδῶν ζητωκραυγῶν καὶ γεροκρατημάτων, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς ἀνεκοίνωσε χθὲς τὸν καθαρτίσμον τῆς ἀπάρτίας διὰ ψήφων 111. Οὗτω διεργάγη καὶ ἡ τελευταία πομπόλυξ, ἐν τῇ ὁποία ἐκάστη τῶν μερῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐβλεπεν ἀντικατοπτριζόμενα τσαῦτα ὄνειρα καὶ πόθους, πτήστουσαι δὲ καὶ δεῖλαι δὲν ἐτόλμησαν κἂν νὰ ἐμφανισθῶσι κατὰ τὴν συνήθειάν τῶν ἐν τῇ αἰθρῷ σῆ μετὰ τὸ σχηματισμὸν τῆς ἀπάρτίας, ἀλλ' ἄλλαι μὲν ἐκ τῶν προσελθόντων εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἀναμενόντων εἰς τὰ δωμάτια ἐξῆλθον διὰ τῆς ὀπισθίας θύρας ἄλλοι δὲ διήλθον διὰ μέσου τοῦ μουνομένου κατ' αὐτῶν πλῆθους, κῦπτοντες ὡχρῶ ὑπὸ τὰς θερμῶδες αὐτοῦ ἐπιδοκιμασίας.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΕΙΣ

Ἠλύσιος τῆς φυτοκόμος ἐβδομηκόντουτης τὴν ἡλικίαν ἀπεβίωσεν ὑπὸ δραματικὰς περιστάσεις.

Ὁ γηραιὸς οὗτος ἐκέκμητο ἰσχυρὸν πολὺ μακρὰν τῆς κατρίκας του, λαμπρὰ θερμικήρια· νύκτα δὲ τινα ἐλησμένης ἢ ἀνανεώσῃ τὴν πυρὰν τοῦ θερμαντήροῦ τὴν ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενην. Ἐβουλήθη δὲ τὴν ἑλκείψιν τοῦ ταυτην ἠρέφῃ τὴν θῆν τῆς προίτας ὡραν καὶ μετέβη εἰς τὸ θερμικήριον του.

Ἐπὶ δὲ ἠργολεῖτο εἰς τὴν ἐργασίαν του ἀίονος τὰ ἐνδύματά του ἤρχισαν νὰ καίωνται καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ εἶδεν ἑαυτὸν περιστευγισμένον ἀπὸ φλόγος.

Μετὰ τῆς μεγαλητέρας δὲ ψυχραιμίας ἐπρέθη εἰς μίαν δεξομένην κοπιητημένην ἐν τῷ μίσῳ τοῦ κήπου ἐπὶ τῷ σκοπέῳ νὰ ριπθῇ ἐντὸς αὐτῆς. Δυστυχῶς τὸ ὅσον ἦτο παγωμένον ὁ ἀτυχὴς γέρον· ἐδωκμασε νὰ θραύσῃ τὸν πάγον πλὴν φεῦ! ἀπαται αἱ προσάθειαι του ἀπέβησαν μάταιαι· τότε ἤρχισε νὰ ὠρῆται ἐκ πῶν πόνων, ἐδραμεν ἔξω ὑπερπηδῆσε τὴν ἀπόστασιν ἣτις τὸν ἐχώρῃεν ἐκ τῆς διαμονῆς του, φθάνει καὶ ἐκπνέει ἐπὶ τοῦ οὐδαῦ τῆς θύρας του. Τὸ σῶμα ἦτο ὀλοστωλῶς ἀπρηθρακωμένον.

ΚΟΜΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΛΕΗΤΩΝ.

Ἐργαστασιάρχης τις ἐν Οὐγγαρία εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομίαν ὅτι κατέχει κόνιν, δι' ἧς εὐκόλως δύναται τις νὰ συλλάβῃ τοὺς κλεπτάς. Ὁ ἐργαστασιάρχης οὗτος παρετήρησεν εἰ ἀπὸ τινων ἐβδομάδων τὸ ταμεῖον του καθημερινῶς ἐλεηλατεῖτο ὑπὸ ἀγνώστου κλεπτοῦ.

Απαται αι προσπάθειαι του απέθ-

Από της πρώτης ημέρας έργουτα-

Τότε ο κύριός του έφώνησε: Σύ,

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Τρεις εύθυμοι νεανίαι συνέρχονταν ποτε εν τι-

ΕΠΙΦΥΛΑΙΣ ΤΟΥ Α. Ν. ΕΘΝΟΥΣ. Β Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.

Κατά μετάφρασιν εκ του Γαλλικού (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

—Ναι, αλλά πάλιν όνομα επιθυμείτε να δώσω

ρος είπεν: 'Εγώ επεθύμουν άπανα αυτή ή οι-

Επί ματαίω ελπίζομεν πέντε πράγματα από

Απολεσθείσα περιουσία δύναται ν' ανακτηθῆ

Το γυναικείον πνεύμα είναι γλυκύτερον του

Περσική τις παροιμία λέγει, ότι, δέκα μέτρα

Η γυνή είναι παιδίον το όποτον διασκηδύ-

Το πρόσωπον του ανθρώπου είναι γεωγραφικό:

Υπεύθυνος ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

IV.

Ο Σεβαστιανός ένθ' ώδοιπόρει επ' άμαξής

—Αί, καλά είπεν ο ξενοδόχος των «Κλειδών

—Και πού κατοικεί;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΠ. ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Σπουδαίαν έλλειψιν ανέλαβε να πληρώση ο κ. Μ. Σ. Έμφιετζής, συ-

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΑ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ ΟΔΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΝ ΣΚΑΛΑ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ

τά στερεώτερα και εθηνότερα των μέχρι τούδε εισαχθέντων, πωλού-

ΕΠΙΛΕΞΙΜΟΤΗΤΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ. ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑ- ΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ. ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟ- ΣΤΑΣΙΩΝ ΑΤΚΙΝΣΟΝ, GOSNELL ΔΙΗΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.

Χρώμα και ποιότης, εκλεκτότατα. Τιμαί εθηνόταται

—Είς Λισβώνα, και ο θεός του είναι Ιερέας

—Ιερέας? Ηγούμενος! είπί μοι γρηγορά, Μι- γήλ, τίκον μου. Πώς ονομάζεται ο Ιερέας ού-

Έν τῇ κατά την όδον «Όξφορν» οίκία της Κας Αδγουστάς Κ. Χαρα-

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σίτο ς, προς γρ. 20—21 το κοιλόν. Κριθή, προς γρ. 10. Όροβος έντόπιος, προς γρ. 27—28.

Έν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πάσα τυπογραφική εργασία μετά πά-

—'Αληθώς! Και εγώ λοιπόν όσους τον παρε-

—'Αλλ' επί τέλους, αὐθέντα 'Ιερώνυμε, αὐτά

(κροθουθεϊ.)